

תפ (תל אביב) 35259-10-24 - מדינת ישראל נ' יאיר דן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 אוגוסט 2025

ת"פ 35259-10-24 מדינת ישראל נ' דן

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם

יאיר דן

על-ידי ב"כ עו"ד קובי בן שעה ועו"ד אדם אבישר

גזר דין

1. ביום 8.4.25 הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש. והנאשם צרף את ת"פ 50201-09-23 (שלום תל-אביב).

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתבי האישום המתוקנים, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

בת"פ 35259-01-24 הורשע הנאשם בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1)+(2) לחוק העונשין; בעבירת ניסיון לתקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; בעבירת היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 453 לחוק העונשין.

בת"פ 50201-09-23 הורשע הנאשם בעבירת תקיפה וחבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין תשל"ז-1977; בעבירת גניבת אופניים, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב אישום מתוקן בתיק 35259-10-24 - כתב אישום זה מתאר אירוע אלימות שהתרחש בחנות "הקולה מבגדד" בבני ברק ב-27 בספטמבר 2024. המעורבים: י.מ: בעל החנות "הקולה מבגדד". ד.מ: שותפו של בעל החנות. ש' גולן ("ש"): אדם נוסף שהיה מעורב בתקרית. הנאשם. אדם נוסף: זהותו אינה ידועה למאשימה, ניסה להפריד בין הצדדים.

בשעה 4:30 לפנות בוקר, בעל החנות ושותפו ד.מ שהו בחנות יחד עם ש' והנאשם. בשעה 5:45, בעל החנות ביקש מהנאשם להוציא קורקינט שהחנה בתוך החנות. הנאשם וש' סירבו, ובעקבות זאת התפתח ויכוח שבמהלכו דחפו הנאשם וש' את בעל החנות, והוא הגיב בדחיפות הדדיות. ד.מ ואדם נוסף ניסו להפריד. בשעה 5:50, הנאשם דחף את ד.מ בתוך החנות, וש' השליך מוצרים וקופסאות

אוכל לרצפה במזיד. מיד לאחר מכן, בזמן שהנאשם וש' דחפו את ד.מ., הנאשם לקח מספרים חדים מארון בחנות והחזיק בהם. הנאשם וש' התקרבו לבעל החנות. הנאשם הניף את המספרים לעבר בעל החנות וניסה לדקור אותו, אך בעל החנות זז לאחור. ש' זרק לעבר בעל החנות בקבוק מים מלא, והנאשם השליך חפצים נוספים והניף שוב את המספרים במטרה להפחיד. הוויכוח בין ש' והנאשם לד.מ. נמשך תוך דחיפות הדדיות, בתוך החנות ומחוצה לה. בשעה 5:55, מחוץ לחנות, המשיכו הצדדים להתקוטט. הנאשם הניף את המספרים כדי להפחיד את ד.מ., בזמן שהאדם הנוסף ניסה להפריד. הנאשם, כשהוא אוחז במספרים, לקח בקבוק יין מהרצפה, רץ לעבר ד.מ. והטיח את הבקבוק בראשו, והבקבוק נשבר על גופו של ד.מ. ד.מ. רץ לעבר הנאשם, והנאשם וש' נאבקו עם ד.מ. ד.מ. הפיל את הנאשם לרצפה, ובמהלך המאבק, הנאשם דקר את ד.מ. באמצעות המספרים בצווארו, בגבו ובידו. ד.מ. הפצוע נכנס לחנות. האדם הנוסף ניגש להוציא את הקורקינט מהחנות, ושניהם שוחחו. אז, ש' והנאשם נכנסו שוב לחנות ותקפו את ד.מ. מאחור: ש' הכה את ד.מ. באגרוף בראשו, והנאשם ניסה לדקור אותו שוב במספרים. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לד.מ. חבלות חמורות: חבלה חודרת ביד ימין ובגב העליון, וחתך עמוק בצוואר. ד.מ. הובהל לבית החולים, שם נזקק לתפרים ואושפז למשך ארבעה ימים.

4. בתיק המצורף כתב אישום מתוקן בתיק ת"פ 50201-09-23 (קרובי נאשמים)

כתב אישום זה מתאר אירוע אלימות נוסף שהתרחש ברחוב ז'בוטינסקי בבני ברק, בסמוך לקיוסק "הקולה מבגדד", ב-18 בספטמבר 2023. הנאשם המוזכר בתיק זה מכונה "נאשם 1", וישנו נאשם נוסף המכונה "נאשם 2". בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת. המעורבים: י.א. ("המתלונן י.א."); עובד ניקיון בעיריית רמת גן, נהג משאית ניקיון. S ("המתלונן S"); עובד ניקיון בעיריית רמת גן.

נאשם 1: הנאשם שצירף את התיק לתיק העיקרי. נאשם 2: נאשם נוסף, שהיה יחד עם נאשם 1. D: מתלונן נוסף, רוכב אופניים חשמליים.

ביום 18.9.23, בסביבות השעה 06:45, הגיעו המתלוננים י.א. ו-S לרחוב במסגרת עבודתם. י.א. נהג במשאית ניקיון, ו-S ניקה את המדרכה באמצעות צינור מים המחובר למשאית. באותו זמן, נאשם 1 ונאשם 2 ישבו מחוץ לקיוסק, שתו משקאות אלכוהוליים, ונאשם 1 אכל. לאחר שרסיסי מים מצינור הניקיון פגעו בנאשם 1, הוא השליך את קופסת האוכל שהחזיק לעבר המתלונן S. נאשם 1 קם לעבר המתלונן S, הצמיד את מצחו למצחו והחל להחליף עמו דברים, תוך כדי שהוא חוסם אותו בגופו וקורא לנאשם 2. מיד לאחר מכן, נאשם 2 התקרב למקום והוציא מכיסו מיכל גז מדמיע. נאשם 2 תקף את המתלונן S באמצעות ריסוס גז מדמיע לעברו, בזמן שנאשם 1 עמד לצידם. המתלונן S ניסה לסגת לאחור לאחר שהגז פגע בעינו. רסיסי הגז פגעו גם בעינו של נאשם 1, והוא התרחק מהמקום והשליך פחית שתייה לעבר המתלוננים, בעוד שנאשם 2 ניגש למשאית של המתלונן י.א.. נאשם 2 התקרב שוב למתלונן S וריסס לעברו גז מדמיע פעם נוספת. המתלונן S נכנס למשאית כדי להימלט מהמקום. הנאשמים התקרבו למתלוננים ופגעו במשאית בצוואתא חדא על ידי מכות לשמשת המשאית באמצעות ידיהם, כאשר נאשם 2 אף השליך אבן שפגעה במשאית. בתגובה למעשי הנאשמים, המתלוננים נמלטו מהמקום במשאית, כשהנאשמים רודפים אחריהם. בהמשך, עבר ברחוב מתלונן בשם D רכוב על אופניו החשמליים. כשהנאשמים הבחינו בו, נאשם 1 פנה אל D והורה לו לעצור ולרדת מאופניו. נאשם

2 ניגש אליו, ריסס לעברו גז מדמיע, והנאשמים לקחו את האופניים ועזבו את הרחוב. עוברי אורח הזעיקו את המשטרה. שוטרים עצרו את נאשם 1 בקיוסק ואת נאשם 2 בקרבת מקום, כשלידו נמצאו האופניים הגנובים. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2, נגרמה למתלונן S חבלה בדמות כאב וצריבה בעיניו, וכן נגרם נזק למשאית בדמות שבר במראת הצד (שווי הנזק אינו ידוע במדויק למאשימה).

טענות הצדדים

5. טענות המאשימה בתיק 35259-10-24 ותיק הצירוף ת"פ 50201-09-23 הוגשו לעיון בית המשפט גיליון הרשעות קודמות, המצביע על עברו הפלילי של הנאשם, בעיקר בתחום הסמים, ממנו עולה כי הנאשם ריצה בעברו מאסר בפועל. הצהרת נפגע של בעל המכולת המתייחסת לנזקים הכלכליים שנגרמו לבעל החנות כתוצאה מהאירוע. מסמכים רפואיים של הנדקר (ד.מ) התומכים בתיאור כתב האישום בדבר חומרת הפגיעות שנגרמו לד.מ, לרבות חתך עמוק בצוואר וחבלות ביד וגב.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, ובכך חסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט וייתר את הצורך בעדות המתלוננים. לגבי התיק העיקרי 35259-10-24, האירוע, שהחל בוויכוח סתמי ביותר, תועד במלואו במצלמות. כבר בשלב מוקדם של האירוע (סעיף 5 לכתב האישום), הנאשם הצטייד במספריים חדות מארון החנות. בהמשך, ניסה לדקור את בעל החנות, והאירוע הסלים לשורה של מעשים אלימים נוספים, כגון: השלכת חפצים, דחיפות, קטטות בין הצדדים, הנפת המספריים במטרה להפחיד, הטחת בקבוק יין לעבר ראשו של ד.מ, ולבסוף - דקירה של ד.מ באמצעות המספריים בצוואר, בגב וביד. הן כתב האישום והן המסמכים הרפואיים מאשרים את תוצאות החבלה החמורה, הכוללת חתך עמוק החוצה רקמות וחבלות נוספות. המאשימה מדגישה כי על אף שהאירוע לא היה מתוכנן מראש, הנאשם בחר להצטייד בכלי חד ולעשות בו שימוש קטלני. המאשימה טענה למתחם ענישה שנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל, שהיא תומכת את המתחם לו טענה בפסיקה תומכת ע"פ 5469-08-24: נקבע מתחם של 32-54 חודשי מאסר. ע"פ 8074/21: נקבע מתחם של 24-54 חודשי מאסר, והושת עונש של 34 חודשי מאסר על נאשם ללא עבר פלילי (בניגוד לנאשם הנוכחי). ע"פ 376/20: הנאשם נידון ל-33 חודשי מאסר. ע"פ 3867/23: הושת עונש של 45 חודשי מאסר, כאשר בית המשפט העליון החמיר בענישה ודחה מתחם מקל יותר שנקבע בבית המשפט המחוזי. לגבי תיק הצירוף (ת"פ 50201-09-23) הנאשם צירף תיק נוסף מבית משפט השלום, שבגינו סוכם על 90 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר (18.9.23 עד 8.10.23). עם זאת, לא הוסכם האם עונש זה ירוצה במצטבר או בחופף לעונש שיושת בתיק העיקרי. המאשימה מדגישה כי נסיבות תיק הצירוף חושפות התנהגות אלימה "מכוערת" מצד הנאשם יחד עם אדם אחר, והיא מתכתבת עם התנהגותו בתיק העיקרי.

המאשימה טענה כי על אף הודאת הנאשם ונטילת האחריות מצידו, עברו הפלילי (גם אם בתחום הסמים) הכולל ריצוי מאסרים בפועל, מונע ממנו להיחשב כמי שנמצא ב"רף התחתון" של הענישה. לכן, המאשימה תעתור לעונש שיעמוד על אמצע המתחם שהוצג לעיל, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן ד.מ. בתיק הצירוף, התביעה תעתור כי 90 ימי המאסר ירוצו במצטבר לעונש שיושת בתיק העיקרי. כמו כן, גם בתיק הצירוף, המאשימה תעתור למאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים בתיק זה (י.א., S, ו-D).

6. בא כוח הנאשם הדגיש כי הסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור, בו בית המשפט נחשף למכלול הראיות, כולל הסרטונים, ובעקבותיו כתב האישום תוקן לקולא. הדבר מעיד על כך שלאירוע המרכזי קדם ויכוח שכלל דחיפות הדדיות בין "שני הניצים" (הנאשם וד.מ). נסיבות האירוע המרכזי (תיק 35259-10-24) ההגנה טוענת כי ד.מ, על אף היותו הנפגע, לא הגיש תלונה באופן עצמאי. נטען כי ד.מ הוא שיזם את האקט המרכזי של הקטטה בכך ש"רץ לעבר הנאשם", וכל זאת כאשר היו מפרידים בין הצדדים. המתואר בסרטונים הוא שד.מ נאבק עם הנאשם, הפיל אותו לרצפה ורכן מעליו. בשלב זה, כאשר הנאשם הרגיש מושפל, הוא דקר את ד.מ. ההגנה אינה מקלה ראש בחומרת המעשה, אך מציגה את הדקירה כתגובה למצב. נטען כי האירוע הוא ספונטני ולא מתוכנן. המספריים היו נגישים בחנות, והאירוע כולו לא היה מתוכנן. הוא החל בוויכוח סתמי על נושאים כמו הכנסת אופניים לחנות, והתפתח לדחיפות הדדיות ולקטטה. ההגנה מתארת את האירוע כדומה ל"קטטה הדדית או תגרה", ומדגישה את נוכחותם של אנשים נוספים בצד המתלונן במהלך הדחיפות. עוד נטען כי בעל החנות, המתלונן העיקרי (שנפגע כלכלית), הסכים להסדר הטיעון. בא כוח הנאשם הטיל ספק בגובה הנזק הכלכלי שנטען על ידי בעל המכולת (35,000 ש"ח, לטענת המאשימה), וציין שבעל עסק לא צירף חשבוניות או תיעוד המעיד על הנזק, הימצאות חברת ביטוח, ספקים או מלאי. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו לדבריו המתחם צריך להתחיל ב-9 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה שהושתו 9 חודשי מאסר בפועל. לאור הפסיקה שהציגה, ההגנה טוענת כי המתחמים הרלוונטיים למקרה זה נמוכים יותר מאלו שהציגה המאשימה, ולכן העונש לא צריך להיות כעתירתה. בא כוח הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה של עד 24 חודשי מאסר. ההגנה הדגישה כי מדובר ב"נזק ברף הנמוך" (בהתחשב בטענה כי מדובר בתגרה ספונטנית, אירוע שלעיתים נדון בבתי משפט שלום כעבירת תגרה). הנאשם עצור, ללא דוחות משמעת בבית הכלא, צפוי להיות אסיר תומך, ולקח אחריות מלאה על מעשיו. ביקש כי בתיק הנוסף (ת"פ 50201-09-23) הענישה תהא חופפת. בא כוח הנאשם ביקש שתיק הצירוף ייכלל בענישה של התיק העיקרי, כלומר שהמאסר המוסכם בגינו (90 יום) ירוצה בחופף לעונש שיושת בתיק העיקרי, ולא במצטבר כעתירת המאשימה.

7. הנאשם הביע חרטה על המעשה.

דין והכרעה

8. הערך המוגן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה פגיעה קשה בגופו של אדם באמצעות נשק קר. פגיעה במתלונן, שנחבל כתוצאה מהאירוע ונדרש לטיפול רפואי בבית החולים שכלל תפירת החתך ואשפוז המתלונן למשך 4 ימים. בנוסף פגיעה בציבור וביחידיו, בתחושת הבטחון, ובכלל.

9. מדיניות הענישה הנוהגת היא מגוונת ותלויה בחומרת העבירה, מידת התכנון ותוצאות התקיפה. ע"פ 8587/20 חסון נ' מדינת ישראל (8.12.2021) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שדקר בסכין את המתלונן עקב סכסוך שכנים על רעש. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלונן חתך מאסיבי שהוביל לפגיעה בעצב תחושת ביד, בגינה לא יכול המתלונן ליישר את האצבע השלישית שלו. בהמשך, התנגד הנאשם למעצרו ותקף את השוטרים שהגיעו למקום תוך שאיים עליהם. בית המשפט המחוזי

עמוד 4

קבע **מתחם ענישה הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 3.5 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ע"פ 479/21 עטילה נ' מדינת ישראל (26.8.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם בכך שבעקבות סכסוך "על הכביש", המתלונן, עמו יש למערער היכרות מוקדמת, נכנס לרכבו של המערער, בין השניים התפתח דין ודברים והמתלונן יצא מהרכב. כעבור רגעים אחדים יצא המערער כשביתו האחת תרסיס פלפל ובידו השנייה חפץ חד הנחזה כסכין, ריסס לכיוון המתלונן ואחיינו גז פלפל ולאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות החפץ החד שש דקירות בצידו השמאלי של פלג גופו העליון. המתלונן התמוטט על הקרקע, פונה לבית חולים ואושפז. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר** והשית על המערער 28 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון בצינו כי: "**אין לקבל את טענת המערער שלפיה יש להתערב לקולה במתחם עקב העובדה שהמתלונן הוא זה שהתחיל את האירוע. אמנם המתלונן נכנס לרכבו של המערער ללא רשות, ואולם לאחר שיצא המתלונן מן הרכב, היה באפשרותו של המערער לנסוע מן המקום. חלף זאת בחר המערער להסלים את האירוע עשרות מונים ולנהוג באלימות קשה, ומשכך האחריות המלאה למעשים מוטלת עליו**".

ע"פ 3249/19 פיסהיי נ' מדינת ישראל (5.8.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שנפגש עם המתלונן (עמו הייתה לו היכרות מוקדמת) באקראי, ובמהלך השיחה נתגלע ביניהם ויכוח. כתוצאה מהויכוח החלו השניים בדחיפות הדדיות, במהלך נפל המערער על הקרקע והמתלונן הרפה ממנו וביקש להפסיק את המריבה והמערער עזב את המקום. דקות לאחר מכן שב המערער למקום כשהוא מצויד בסכין ודקר את המתלונן בידו השמאלית. בעקבות הדקירה נגרמו למתלונן חתך עמוק ונזק עצבי בידו השמאלית והוא אושפז בבית חולים במשך 14 ימים, שבמהלכם נזקק לניתוח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר** והשית על המערער 24 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ע"פ 379/15 לוי נ' מדינת ישראל (26.7.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות ויכוח שהתגלע בין המערער למתלונן (ביניהם קיימת היכרות מוקדמת) בבית קפה שכונתי, החלו השניים להתקוטט והנוכחים במקום הפרידו בין הניצים. זמן קצר לאחר מכן המערער הרים בידו בקבוק בירה, התקרב למתלונן והטיח את הבקבוק בחוזקה בפניו של המתלונן. כתוצאה מהמעשה נשבר הבקבוק והמתלונן נפצע בפניו ודימם. בבית החולים אובחנו חתך ושבר בארובת העין, קושי בפתיחת הפה והגבלה בתנועות. המתלונן נזקק לאישפוז. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר** והשית על המערער 30 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ת"פ (מחוזי ת"א) 42218-12-21 **מדינת ישראל נ' עאטף** (30.5.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 יחד עם 335(א)(1) ובעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בכך שדקר אחר בבטנו בגינה ציבורית בתל אביב לאחר

שהתעמתו, והמתלונן נזקק לניתוח חירום להשבת המעי לבטנו. באותו מקרה נקבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-38 חודשי מאסר**, והטלתי על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 23649-06-21 **מדינת ישראל נ' ליפוביצקי** (14.12.2021) - באותו מקרה שהתברר בפניי, הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 יחד עם 335(א)(1) ומעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם גרם למתלונן חתך באמצעות סכין במותנו, בצווארו, בזרועו, בחזהו ובגב. המתלונן באותו מקרה נזקק לניתוח. באותו מקרה נקבע **מתחם הנע בין 16 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר, והטלתי על הנאשם 18 חודשי מאסר**.

10. עיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, המאשימה הגישה את עפ"ג 5469-08-24 (בעקבות סכסוך כספי, פגיעה ב-3 מתלוננים כאשר הפציעה של אחד מהמתלוננים חמורה ודרשה ניתוח מציל חיים, נדון 26 חודשי מאסר), ע"פ 8074/21 (רקע לביצוע העבירה סכסוך ממושך, תוצאה חומרה, נדון ל-34 חודשי מאסר), ע"פ 3776/20 (גרימת חבלה מחמירה באמצעות אלה לשתי מתלוננים, נדון ל-33 חודשי מאסר), ע"פ 3867/23 (תוצאותיו חמורות יותר מהמקרה שלנו קרע עמוק באזור הבטן שדרש ניתוח בהרדמה מלאה, נדון ל-45 חודשי מאסר). בעוד ההגנה ת"פ 34648-09-21 (אירוע בו המתלונן נכנס חנותו של הנאשם תקף אותו בעקבות סכסוך בין השנים. המתלונן עזב את המקום הנאשם רדף אחריו והיכה עם פטיש בראשו. נגרם למתלונן שבר דחוס בגולגולת). ת"פ 44523-10-20 (אירוע של חבטה בעינו של המתלונן וגרימת פגיעה לצמיתות בעין. נדון ל-9 חודשי עבודות שירות בעקבות הליך שיקומי). ציינתי את הפסיקה שהובאה לעיוני ואני סבור כי אף אחד מהמקרים אינו דומה למקרה שלנו בשל כמות הנפגעים, נסיבות ביצוע העבירות והרקע לביצוע העבירות כמו גם העדר הליך שיקומי במקרה הנוכחי.

11. ראשית, יאמר כי הנאשם צירף תיק נוסף בו לצדדים עונש מוסכם של 90 ימי מאסר לגבי תיק זה נוכח ההסכמה לעונש מוסכם המתחם שנקבע אינו כולל תקופה זו. עוד יצוין כי המאשימה ביקשה לקבוע מתחם הנע בין 30 - 48 חודשי מאסר, בעוד הסנגור עתר לקבוע מתחם הנע בין 9 - 24 חודשי מאסר. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 20 - 40 חודשי מאסר.

12. הנסיבות לחומרה בתיק 35259-10-24 **שימוש בנשק קר והכוונה לדקור**: כבר בשלב מוקדם של האירוע, הנאשם בחר להצטייד במספרים חדות מתוך החנות. הוא לא רק החזיק בהן, אלא ניסה לדקור את בעל החנות והניף אותן שוב ושוב בכוונה להפחיד. שימוש בכלי חד וחתיירה למגע פיזי קטלני מעידים על כוונת פגיעה חמורה. **הסלמה מכוונת ורצף אלימות**: האירוע, שהחל בוויכוח סתמי, הסלים במהירות ובאופן יזום מצד הנאשם (וש'). הוא כלל השלכת חפצים, דחיפות הדדיות, הטחת בקבוק יין בראשו של ד.מ ולבסוף דקירות מרובות

בצוואר, בגב וביד. רצף מעשי האלימות, שהתפתחו בהדרגה ובחומרה, מצביע על דפוס התנהגות אלים ובלתי נשלט. חבלות חמורות לקורבן: כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לד.מ חבלות חמורות ומסכנות חיים, כולל חתך עמוק בצוואר (החוצה רקמות), חבלות חודרות ביד ימין ובגב העליון. חומרת הפגיעות, שאף הובילו לאשפוז ממושך, מדגישה את הפוטנציאל הקטלני של מעשי הנאשם. ביצוע המעשים בחבורה: הנאשם פעל יחד עם ש'. פעולה ב"חבורה" מוסיפה נדבך של חומרה, שכן היא מעידה על תיאום, הגברת כוח התקיפה והפחתת היכולת של הקורבנות להתגונן. פגיעה ברכוש: בנוסף לאלימות הפיזית, ש' (בתיאום עם הנאשם) השליך מוצרים וקופסאות אוכל לרצפה במזיד, והנאשם עצמו השליך חפצים נוספים לעבר בעל החנות, מה שגרם לנזק לרכוש החנות. עבר פלילי: לנאשם 2 הרשעות קודמות אחת מיום 01.04.24 בגין כתב אישום אחד הכולל 7 אישומים ברובן בעבירות סחר בסם בגין ריצה 24 חודשי מאסר. הרשעה נוספת מיום 20.09.18 הכוללת 3 אישומים בגין עבירות סחר בסם, ניסיון לסחר בסם וניסיון להחזיק סם שלא לצריכה עצמית בגין ריצה 8 חודשי מאסר. אף על פי שעברו הפלילי של הנאשם מתמקד בתחום הסמים, עצם קיומו של עבר פלילי הכולל ריצוי מאסרים בפועל, מעיד על חוסר הרתעה מענישות קודמות ועל דפוס התנהגות עברייני חוזר. דפוס אלימות מתמשך (תיק הצירוף): תיק הצירוף (ת"פ 50201-09-23) חושף דפוס התנהגות אלים דומה: תקיפה באמצעות גז מדמיע, תקיפה בחבורה, פגיעה ברכוש וגניבת אופניים תוך כדי תקיפה. עובדה זו מעידה על נטייה קבועה של הנאשם לאלימות, שאינה אירוע חד פעמי. חוסר עכבות בתקיפה: האירועים בתיק הצירוף ובתיק העיקרי מדגימים חוסר עכבות משמעותי מצד הנאשם, שלא היסס לתקוף באלימות גם מול עוברי אורח וגם מול עובדי ציבור, תוך שימוש באמצעי תקיפה שונים (גז מדמיע, אבן, אגרופים, ודקירות). נסיבות אלו, בייחוד השילוב של שימוש בנשק קר, חבלות חמורות, פעולה בחבורה ועבר פלילי המעיד על דפוס אלימות חוזר, מצביעות על חומרה של המעשים.

13. הנסיבות לקולה בתיקים 35259-10-24 ות"פ 50201-09-23. הודאת הנאשם ולקיחת אחריות: הנאשם הודה במעשיו, ובכך חסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט וייתר את הצורך בהעדת המתלוננים. הודאה זו מעידה על לקיחת אחריות על מעשיו, שהיא שיקול משמעותי לקולה בענישה. הסדר טיעון לאחר גישור ותיקון כתב אישום: הסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור, שבמהלכו בית המשפט נחשף לראיות, כולל צילומים. בעקבות הגישור, כתב האישום תוקן לקולא, מה שמעיד על הסכמות מסוימות בין הצדדים המביאות לידי ביטוי את הקשיים המצויים בתיק החקירה. אירוע ספונטני ולא מתוכנן (בתיק העיקרי): האירוע בחנות החל ב"ויכוח סתמי ביותר" והתפתח באופן ספונטני, ולא היה מתוכנן מראש. ההגנה טוענת כי מדובר באירוע הדומה ל"קטטה הדדית או תגרה", מה שעשוי להפחית מעט מחומרת הכוונה הפלילית הראשונית. המספריים נלקחו מתוך החנות עצמה ולא הובאו מראש. יוזמת קטטה הדדית והשפלת הנאשם (בתיק העיקרי): נטען כי ד.מ, המתלונן העיקרי שנדקר, "רץ לעבר הנאשם" ובכך יזם את האקט הסופי של הקטטה. כמו כן, תואר כי ד.מ הפיל את הנאשם לרצפה ורכן מעליו, מצב שבו הנאשם חש מושפל ובתגובה לכך ביצע את הדקירה. טענה זו אינה מצדיקה את המעשה, אך עשויה להציג אותו כתוצאה של הסלמה הדדית ולא כהתקפה חד-צדדית מוחלטת. הסכמת בעל החנות להסדר: בעל החנות, שנפגע כלכלית

מהאירוע, הסכים להסדר הטיעון, מה שיכול להעיד על רצונו לסיים את ההליך. יש לציין כי המתלונן לא הגיש הצהרת נפגע ולדברי הסנגור אף לא הגיש תלונה. התנהלות הנאשם במעצר: הנאשם עצור ואין לו דוחות משמעת משמעותיים מתקופת מעצרו לדברי הסנגור. נטען כי הוא צפוי להיות "אסיר תומך", מה שמעיד על יכולת השתלבותו במסגרת המאסר. צרוף תיקים והסכמה לעונש בתיק הצירוף: הנאשם הסכים ל-90 ימי מאסר בפועל בתיק הצירוף, ולמעשה הביא לסיום כל ההליכים בתיקי החקירה העומדים כנגדו. דבר המאפשר להתפנות להליך שיקום לאחר מאסרו. שיקולים אלו מציגים תמונה מורכבת של האירוע ושל הנאשם, ויש בהם כדי להקל על עונשו של הנאשם.

14. אני מבקש לציין כי קיים נזק כלכלי שנוי במחלוקת בגין הצהרת נפגע העבירה שהוגשה לתיק בית המשפט. ההגנה הטילה ספק בגובה הנזק הכלכלי שנטען על ידי בעל המכולת (35,000 ש"ח), תוך ציון העדר חשבוניות או תיעוד המגבה את הסכום, וקיומן של חברות ביטוח. בנסיבות אלו שהערך הכלכלי של הנזק לא הוברר כראוי ולא ניתן אף לאומדן אני מוצא לקבוע כי הניזוק יצטרך לפעול בדרך משפטית אחרת.

15. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש לתת משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עבר פלילי לא לא רלוונטי ואולם ריצוי ענישה של מאסר בצידה.

16. **לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:**

א. אני דן את הנאשם בתיק העיקרי לעונש מאסר למשך 22 חודשים.

ב. אני דן את הנאשם בתיק המצורף ל-90 ימי מאסר. שירוצה במצטבר לעונש שהוטל בסעיף א לעיל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 30.09.24 (בתיק העיקרי) ובתיק הצירוף (18.9.23 עד 8.10.23).

ד. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1)+(2) לחוק העונשין.
עמוד 8

ה. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) או ניסיון לעבור עבירה כאמור, היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 453 לחוק העונשין. גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ו. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן ד.מ פיצוי על סך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה.

יש להחזיר את הפלאפונים והציוד האישי של הנאשם לאחיו של הנאשם - מר אברהם דן.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום י"ג אב תשפ"ה, 07/08/2025 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

ניתן היה לשלם את הקנס / פיצוי / ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה / גזר הדין

לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il,

מוקד שירות טלפוני - מרכז גבייה בטלפון * 35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות ובלבד (אין צורך בשוברי תשלום).